

„Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek?” (1Móz 3,1b)

A sátán megkísérti az asszonyt, amikor furfangos kérdésével csapdába vezeti. Kíváncsivá teszi az első emberpárt. Azt mondja nekik, hogy: „Tudja az Isten, hogy amely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói.” (1Móz 3,5). Ádám és Éva nem tudtak ellenállni a kísértésnek, szakítottak a tiltott gyümölcsből.

Bőjti időszak van. Ez lehetőség arra, hogy a húsvéti eseményekre tudjunk összpontosítani, ezért kell lemondani mindenről, ami ebben zavarna minket. Ilyenkor talán mi is megfogadjuk, hogy a rendszeres imádkozás mellett valamiről lemondunk. Mindezt hitünk megerősítéséért tesszük. Talán mindannyiunk „kertjében” van valamilyen tiltott fa, aminek a gyümölcséből legalább ilyenkor nem kellene annyit szakítsunk. Lehet ez a féktelen étkezés vagy italozás, a mohóság, a szórakozás, a pletykálkodás, a panaszkodás, az önzés vagy bármi más. Vajon mi eleget tudunk-e tenni a saját fogadalmainknak? Ellenállunk-e a kísértéseknek? Ámen.

Imádság: *Minden napomat neked kívánom szentelni, Uram. Kérlek, tégy engem erőssé, hogy ellenálljak minden kísértésnek, ami figyelmemet elvonná tőled! Ámen.*

Sebestyén Elek Előd